

МАРА ПЕПЕЛЯШКА НА СЦЕНАТА.

Кое дѣте не е слушало, или не е чело хубавата народна приказка за Мара Пепеляшката. За онова осиротѣло и бѣдно момиче, което било и много добро, и много хубаво, но живѣло при зла майка машеха и при двѣ завистливи сестри доведени.

За сестритѣ му имало всичко, и хубави дрехи, и разходки, а за него — нищо. То стояло все до огъня, давали му работа слѣдъ работа, обличали го само съ вѣхти парцали и прѣдъ никого не го показвали.

Горкото момиче често плакало. То живѣло само съ добритѣ спомени за майка си, която често виждало на сънъ. То добръ помняло и винаги повтаряло умнитѣ и свѣти: да има добро, чисто сърце, да обича труда и да вѣрва че слънцето на правдата ще огрѣе и за него.

Двѣтѣ му зли сестри го отрупвали съ работа, но то винаги сполучвало да свърши всичко най-добръ и на врѣме. Помагали му и домашнитѣ животни, съ които то се отнасяло много-добръ.

Царският синъ давалъ вечеринка. Поканени били и сестритѣ на Пепеляшка. Подлудили тѣ бѣдната Пепеляшка да имъ слугува, догдѣто се прѣмѣнятъ и приготвятъ за царския балъ.

Усмѣлила се Пепеляшка и казала, че и на нея се иска да отиде на вечеринката. Викнали да ѝ се смѣятъ и прѣсмиватъ сестритѣ ѝ че тя нѣма дрехи за тамъ.

И за наказание ѝ дали една голѣма паница леща и просо смѣсени, да ги очисти и отдѣли зърно по зърно, просото отдѣлно и лещата отдѣлно.

Останала Мара на самъ, повикала на помощъ добритѣ гълъбчета, които тозчасъ дошли, навалили паницата и отдѣлили лещата отъ просото.

Видѣли злитѣ сестри, че Мара и тази работа свършила наврѣме и отъ ядъ се спуснали да я биятъ, па я оставили въ къщи и отишли сами на вечеринката.

Приказката разказва, че Мара Пепеляшка останала сама и, когато се заливала съ горчиви сълзи, явила се майка ѝ като прѣкрасна фея и ѝ донесла красивъ костюмъ дрехи и обувки. Облѣкла се, прѣмѣнила се Мара и самичка отишла на царския балъ. Тя била много по-хубава отъ сестритѣ си, а съ тѣзи дрехи грѣяла като слънце. Сестритѣ ѝ не я познали.